

Bij Schrievers Brugge

Een toor'n, een brugge, een schure,
bij ons an 't Lutt'ns Westende.
De boer'n bedoening, 'n dure,
die stiet doar zo trots overènde.

Een toor'n, een brugge, een schure,
Bi'j schippers en zwarvers bekend,
nooit klopt'n een mense vergeefs doar
op de deure van dit uniek logement.

Gastvri'jheid stund hoog ane'schreev'n,
gien landloper word'n e'weerd.
In de schure bi'j de brugge van Schriever
wörd'n zwarvers altied respecteerd.

En de toor'n stiet doar as 'n baak'n
op de vlakte van Lutt'.ns Westende
en gien schipper in heel Overiessel,
die de brugge bi'j Schriever niet kende.

Ja, die toor'n behold zien allure
en kèk neer op ons daag'lijks gedoe,
maar in de tied van de brugge bi'j Schriever
kneep'e vake ien oogien wat toe.

Een toor'n een brugge, een schure
past niet meer in 't moderne verkeer,
en de zwarvers noar elders vertrökk'n,
komt bi'j Schrievers zien brugge nooit weer.

Henduk van't Westende